

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
6143-20
6144-20

meddelad i Stockholm den 8 juni 2022

KLAGANDE

1. Henrik Bergquist
2. Terrain Invest AB, 556924-7298

Ombud för 1 och 2:
Advokat Björn Wendleby
Harvest Advokatbyrå AB
Box 7225
103 89 Stockholm

Advokat Maria Nisell
Box 7225
103 89 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 24 september 2020 i mål nr 7428-19 och 7429-19

SAKEN

Sanktionsavgift

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen bifaller överklagandet delvis och fastställer Henrik Bergquists sanktionsavgift till 500 000 kr och Terrain Invest AB:s sanktionsavgift till 1 500 000 kr.

BAKGRUND

1. EU:s marknadsmissbruksförordning innehåller bestämmelser om förbud mot insiderhandel, olagligt röjande av insiderinformation och marknadsmanipulation (marknadsmissbruk) samt åtgärder för att förhindra och upptäcka sådant missbruk. Förordningen syftar till att säkerställa de finansiella marknadernas integritet och förbättra investerares skydd på och förtroende för dessa marknader.
2. För personer i ledande ställning i marknadsnoterade bolag och till dem närstående personer eller bolag föreskriver förordningen en skyldighet att anmäla transaktioner som avser finansiella instrument som getts ut av bolaget. En sådan anmälan ska göras till behörig myndighet utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det att transaktionen gjordes.
3. För svenskt vidkommande är Finansinspektionen behörig myndighet och transaktionen ska anmälas till inspektionens insynsregister. Uppgifterna i registret ska vara offentliga och tillgängliga inom hela EU. Syftet med bestämmelserna om anmälningskyldighet är att förebygga marknadsmissbruk, särskilt insiderhandel, och att öka förtroendet för marknaden genom fullständig öppenhet vid transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och deras närstående.
4. Marknadsmissbruksförordningen kompletteras av marknadsmissbruksdirektivet som föreskriver att medlemsstaterna ska införa straffrättsliga påföljder för vissa former av marknadsmissbruk. I Sverige har de straffrättsliga påföljderna reserverats för de mest klandervärda gärningarna. Övriga överträdelser hanteras av Finansinspektionen genom olika administrativa ingripanden. Ett sådant ingripande är att besluta om en sanktionsavgift.

5. De handlingar som omfattas av den straffrättsliga regleringen kan i vissa fall också hanteras i administrativ ordning genom sanktionsföreläggande. Ett sanktionsföreläggande innehåller normalt en sanktionsavgift. Om ett utfärdat sanktionsföreläggande inte godkänns får Finansinspektionen väcka talan vid Stockholms tingsrätt om att sanktion ska beslutas. Finansinspektionens övriga beslut om ingripande överklagas till allmän förvaltningsdomstol.
6. Finansinspektionen får avstå från att ingripa bl.a. om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det annars finns särskilda skäl.
7. Sanktionsavgifternas storlek regleras genom bestämmelser om maximibelopp, bl.a. föreskrivs ett högsta belopp i euro. För åsidosättande av skyldigheten för personer i ledande ställning och deras närstående att anmäla egna transaktioner är den högsta avgiften en halv miljon euro för fysiska personer och en miljon euro för juridiska personer.
8. Henrik Bergquist och det av honom helägda bolaget Nils-Henrik Investment AB (numera Terrain Invest AB) sålde den 9 november 2017 aktier i nätkasino-bolaget Mr Green & Co AB för vardera ca 24 miljoner kr, dvs. totalt ca 48 miljoner kr. Henrik Bergquist var styrelseledamot i Mr Green & Co AB. Transaktionen offentliggjordes i ett pressmeddelande samma dag och dagen därpå gjorde Henrik Bergquist en s.k. flaggningsanmälan.
9. En flaggningsanmälan är något som större aktieägare i vissa fall är skyldiga att göra vid ändringar av innehav i börsnoterade bolag. Syftet med en flaggningsanmälan är att ge en god genomlysning av ägarförhållandena i börsbolag och därigenom öka allmänhetens förtroende för värdepappersmarknaden. Bestämmelser om flaggningsskyldighet finns i EU:s öppenhetsdirektiv som har införlivats i svensk lagstiftning. Anmälan görs till Finansinspektionens databas Börsinformation. Uppgifterna ska offentliggöras och vara tillgängliga inom hela EES.

10. Den 21 november 2017 anmälde Henrik Bergquist hela transaktionen på ca 48 miljoner kr till Finansinspektionens insynsregister. Den 22 februari 2018 korrigerade han anmälan på så sätt att han angav att hälften av aktierna hade sålts av honom och den andra hälften av Nils-Henrik Investment AB. Samma dag anmäldes bolagets avyttring av aktierna.
11. Finansinspektionen beslutade att påföra Henrik Bergquist och bolaget sanktionsavgifter om 2 837 000 kr respektive 5 400 000 kr med hänvisning till att transaktionerna inte hade anmälts till insynsregistret inom föreskriven tid. Beloppen fastställdes med ledning av Finansinspektionens riktlinjer för sanktionsavgifter utifrån att korrekta anmälningar gjorts den 22 februari 2018. Henrik Bergquists avgift höjdes med 25 procent i förhållande till det schablonbelopp som anges i riktlinjerna med motiveringen att anmälan den 21 november 2017 innehöll brister i fråga om transaktionens volym.
12. Henrik Bergquist och bolaget överklagade besluten till Förvaltningsrätten i Stockholm som avslog överklagandena.
13. Henrik Bergquist och bolaget överklagade förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Stockholm som delvis biföll Henrik Bergquists överklagande genom att sanktionsavgiften sänktes till 2 760 000 kr, motsvarande mer än tre månaders försening enligt Finansinspektionens riktlinjer. Kammarrätten avslog bolagets överklagande.

YRKANDEN M.M.

14. *Henrik Bergquist och Terrain Invest AB* yrkar i första hand att Högsta förvaltningsdomstolen ska befria dem från förpliktelsen att utge sanktionsavgift och i andra hand att avgifterna ska sättas ned. Till stöd för sin talan anför de följande.

15. Marknaden fick information om transaktionerna samma dag som de gjordes samt dagen efter. Det skedde dels genom ett pressmeddelande och medias rapportering, dels genom flaggningsanmälan. Anmälningarna till insynsregistret tillförde inte någon ny information utöver den som redan var tillgänglig. Det fanns inte någon avsikt att dölja transaktionerna. Det har heller inte uppstått några skador eller konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet. Varken Henrik Bergquist eller bolaget har gjort någon vinst med anledning av de sena anmälningarna.
16. Finansinspektionens riktlinjer för beräkning av sanktionsavgifternas storlek är inte proportionerliga. Riktlinjerna tar bara hänsyn till överträdelsens längd och transaktionens storlek och beaktar inte samtliga relevanta omständigheter. I de nu aktuella fallen har miljonbelopp dömts ut för något som framstår som rena ordningsförseelser. Det är viktigt att de administrativa sanktionsavgifterna inte uppfattas som strängare än de straffrättsliga påföljderna.
17. Riktlinjerna har kommit att bli normerande och kan jämföras med föreskrifter. Det finns dock inget bemyndigande för Finansinspektionen att utfärda sådana föreskrifter.
18. *Finansinspektionen* anser att överklagandena ska avslås och anför följande.
19. Transaktionerna avser höga belopp och har anmälts för sent. Det är i och för sig riktigt att viss information om Henrik Bergquists försäljning har publicerats. Det har dock inte skett på det sätt som är föreskrivet, dvs. att informationen ska offentliggöras genom anmälan till insynsregistret.
20. Det finns vidare inga uppgifter om att bolaget skulle ha omnämnts i pressmeddelandet eller i medias rapportering. Den publicerade informationen innebär inte att överträdelserna är ringa eller ursäktliga eller att det annars finns skäl för att avstå från ingripande.

21. Att det inte har funnits någon avsikt att dölja en transaktion innebär inte att sanktionsavgiften ska sättas ned. Det motsatta förhållandet kan däremot föranleda en höjning.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Frågan i målet

22. En person i ledande ställning i ett marknadsnoterat bolag och ett till denne närstående bolag har för sent anmält transaktioner till Finansinspektionens insynsregister. Frågan i målet är om det finns skäl att avstå från att påföra sanktionsavgift och, om så inte är fallet, hur storleken på avgifterna ska bestämmas.

Rättslig reglering m.m.

Den EU-rättsliga regleringen

23. Enligt artikel 1 i förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) är syftet med förordningen att förhindra marknadsmissbruk för att säkerställa de finansiella marknadernas integritet i unionen och förbättra investerares skydd på och förtroende för dessa marknader.
24. I artikel 19.1 anges att en transaktion, som de nu aktuella, ska anmälas till behörig myndighet utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen gjorts.
25. Av artikel 19.6 framgår att en anmälan ska innehålla bl.a. personens och bolagets namn, orsaken till anmälan, datum och ort för transaktionerna samt deras pris och volym.

Det kompletterande svenska sanktionssystemet

26. Enligt 5 kap. 2 § lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (kompletteringslagen) ska Finansinspektionen ingripa mot den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt marknadsmissbruksförordningen genom att låta bli att till Finansinspektionen göra en anmälan om egna transaktioner i enlighet med det som anges i artikel 19.1 och 19.6 i förordningen. Ett ingripande kan enligt 3 § ske genom beslut om sanktionsavgift.
27. I 8 § första stycket 1 – som följer av artikel 30.2 första stycket j iii) i marknadsmissbruksförordningen – anges att sanktionsavgiften för en juridisk person som underlåtit att göra en anmälan om egna transaktioner i enlighet med artikel 19.1 i förordningen högst ska fastställas till det högsta av motsvarande en miljon euro, två procent av den juridiska personens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller tre gånger den vinst som den juridiska personen, eller någon annan, gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.
28. I 8 § första stycket 2 – som följer av artikel 30.2 första stycket i iii) i marknadsmissbruksförordningen – anges att sanktionsavgiften för en fysisk person som underlåtit att göra en anmälan om egna transaktioner i enlighet med artikel 19.1 i förordningen högst ska fastställas till det högsta av motsvarande 500 000 euro eller tre gånger den vinst som personen, eller någon annan, gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.
29. Enligt 17 § får Finansinspektionen avstå från ingripande bl.a. om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl.
30. Av förarbetena framgår att med ringa överträdelse bör förstås överträdelser som framstår som bagatellartade. Vidare bör en överträdelse kunna vara

ursäktlig om det t.ex. är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende. Möjligheten att avstå från ingripande på grund av att det annars finns särskilda skäl kan användas exempelvis om det är fråga om att en underårig har överträtt marknadsmissbruksförordningen och det förefaller orimligt att besluta om en sanktion mot denne (prop. 2016/17:22 s. 226 f. och s. 391 f.).

31. I 18 § anges att när sanktionsavgiftens storlek ska fastställas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 15 och 16 §§ samt till den berörda personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, gjort till följd av regelöverträdelsen.
32. Av hänvisningen till 15 § följer att hänsyn ska tas till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Därutöver ska enligt 16 § vissa andra försvårande och förmildrande omständigheter beaktas.
33. I förarbetena anges att de omständigheter som anges i 15, 16 och 18 §§ endast är exemplifierande och att en sammanvägd bedömning ska göras i det enskilda fallet varvid utgångspunkten ska vara överträdelsens allvarlighet och varaktighet. I fråga om varaktighet gäller att en överträdelse som pågått under lång tid är mer klandervärd än en som varat endast tillfälligt. Med skador avses bl.a. skador som drabbat tredje man och den skada som marknaden kan lida av att t.ex. inte i rätt tid få information av betydelse för bedömningen av värdet på finansiella instrument (a. prop. s. 223 ff. och s. 390).
34. Enligt 2 kap. 3 § kompletteringslagen ska Finansinspektionen föra eller låta föra register (insynsregister) över anmälningar som har gjorts enligt artikel 19.1–19.10 i marknadsmissbruksförordningen. Av 4 § följer att Finansinspektionen ska offentliggöra de uppgifter som anmäls till insynsregistret.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning*Riktlinjernas status*

35. Finansinspektionen har tagit fram vägledande riktlinjer för att bestämma sanktionsavgifternas storlek. Riktlinjerna har sin utgångspunkt i en schablonmodell som utgår från transaktionens storlek och förseningens längd i antal handelsdagar och månader samt om överträdelsen begåtts av en fysisk eller juridisk person.
36. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar inledningsvis att det står en myndighet fritt att utan något särskilt bemyndigande ta fram riktlinjer för den egna verksamheten. Sådana riktlinjer är inte bindande utan är avsedda att bl.a. säkerställa att lika fall behandlas lika.
37. Finansinspektionens riktlinjer har inte givits en utformning eller ett innehåll som ger dem en annan karaktär än av just riktlinjer. Vad Henrik Bergquist och bolaget har anfört om att riktlinjerna kan jämföras med föreskrifter och att de därmed inte har tillkommit i föreskriven ordning utgör därför inte skäl att ändra de överklagade besluten.

Allmänt om sanktionsavgifternas storlek och Finansinspektionens riktlinjer

38. Förutom maximibeloppen i kompletteringslagen saknas närmare bestämmelser om hur sanktionsavgifternas storlek ska fastställas. Av skäl 71 till marknadsmissbruksförordningen framgår dock att utgångspunkten är att sanktionsavgifterna ska ha en avskräckande effekt. De förutsätts således vara relativt höga. Samtidigt förutsätts en sanktionsavgift vara rimlig i förhållande till hur allvarlig överträdelsen är jämfört med andra typer av överträdelser (se prop. 2016/17:22 s. 225).

39. Av skäl 71 till marknadsmissbruksförordningen får också anses följa att sanktionsavgifterna normalt bör bestämmas till högre belopp för juridiska personer än för fysiska personer för samma typ av överträdelse. På motsvarande sätt som gäller inom många andra områden bör vidare sanktionsavgifterna för juridiska personer, enligt Högsta förvaltningsdomstolens uppfattning, kunna relateras till den aktuella juridiska personen och alltså kunna bestämmas till olika belopp beroende på t.ex. ett bolags storlek eller finansiella ställning.
40. Utifrån dessa utgångspunkter ska en sanktionsavgifts storlek bestämmas med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska då tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar (5 kap. 15 och 18 §§ kompletteringslagen samt artikel 31.1 a och b i förordningen).
41. Prövningen i det administrativa systemet är inte tänkt att innefatta några mer ingående bedömningar av subjektiva omständigheter. Samtidigt bör vid bedömningen av graden av ansvar i viss mån kunna vägas in om det föreligger några omständigheter som gör att överträdelsen är att betrakta som mer respektive mindre klandervärd än annars, t.ex. om det kan antas ha funnits ett illegitimt syfte med den underlåtna eller försenade anmälan.
42. Typiskt sett gäller att ju längre tid en överträdelse pågår desto allvarligare är den. Samtidigt kan det i vissa situationer vara så att överträdelsen efter en viss tid förlorar i betydelse eller till och med är överspelad. Av preventiva skäl bör en sanktionsavgift ändå påföras men det kan finnas anledning att vid bestämmandet av dess storlek inte beakta hela den tid som överträdelsen har pågått.
43. När det gäller överträdelsens allvar i övrigt, inbegripet dess potentiella och konkreta effekter på det finansiella systemet samt eventuella skador som

uppstått för marknaden eller tredje man, måste bedömningen göras utifrån förhållandena i det enskilda fallet. Storleken på transaktionen är då något som bör vägas in.

44. Vad beträffar Finansinspektionens riktlinjer konstaterar Högsta förvaltningsdomstolen att schablonbeloppen bestäms utifrån transaktionens storlek och den tid som överträdelsen har pågått. Denna konstruktion medför att progressionen i avgifternas storlek blir avsevärd i situationer när det är fråga om höga belopp och längre tider.
45. Även om riktlinjerna medger att schablonbeloppen frångås är konstruktionen inte invändningsfri, eftersom den i praktiken innebär att övriga faktorer som ska vägas in vid avgiftens bestämmande får ett begränsat genomslag och att någon sammanvägd bedömning därmed inte görs. Storleken på sanktionsavgifterna kommer då inte att återspegla i vilken utsträckning effekter på det finansiella systemet har uppkommit eller kunnat befaras, om skador uppstått eller graden av ansvar. Vidare innebär denna konstruktion att hänsyn inte tas till att en överträdelses effekter kan komma att klinga av med tiden.
46. Så bestämda schablonbelopp kan även leda till att en sanktionsavgift inte framstår som väl avvägd i förhållande till överträdelsens allvar jämfört med andra typer av överträdelser av det nu aktuella regelverket.
47. När det gäller överträdelser som är kriminaliserade uttalas i förarbetena att det i sig måste anses som betydligt mer ingripande att dömas för ett brott än att påföras en administrativ sanktion. En administrativ sanktion för en överträdelse som är mindre allvarlig än en straffbelagd gärning bör därför kunna uppgå till betydligt högre belopp än vad den sammanlagda dagsboten vid en påföljd på villkorlig dom och dagsböter skulle ge. Samtidigt uttalas att systemet skulle förlora i trovärdighet om de administrativa sanktionerna uppgår till mycket höga belopp och straffpåföljderna normalt bestäms till villkorlig dom och

böter. Vidare anges att det blir en uppgift för domstolarna att hitta en lämplig avvägning mellan de olika typerna av sanktioner och påföljder (prop. 2016/17:22 s. 226).

48. Högsta domstolen har i NJA 2020 s. 858 I–III, punkterna 20–22, bedömt att sanktionsavgiften för överträdelser i form av en begränsad handelsorder på en enstaka aktie som påverkar kursen utan att motsvara en verklig förändring av tillgång och efterfrågan på aktien, s.k. enpetare, som utgångspunkt ska bestämmas till mellan 40 000 och 140 000 kr. Vid avsaknad av förmildrande eller försvårande omständigheter utgör 70 000 kr ett slags normalbelopp. Högsta domstolen ansåg att beloppsnivåerna på ett rimligt sätt återspeglar allvaret i överträdelser av detta slag och dessutom svarar mot EU-rättens krav.

Finns det skäl att avstå från ingripande i de nu aktuella fallen?

49. Henrik Bergquist och bolaget gör bl.a. gällande att eftersom marknaden fick information om transaktionerna i rätt tid, genom flaggningsanmälan och pressmeddelandet, så var marknadsmissbruksförordningens syfte uppfyllt och Finansinspektionen saknade därför skäl att ingripa.
50. Finansinspektionen får enligt 5 kap. 17 § kompletteringslagen avstå från att ingripa bl.a. om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl. Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att det, mot bakgrund av förordningens syfte och då en anmälan enligt artikel 19.1 ska göras utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen gjordes, finns skäl för en restriktiv tillämpning av undantagsbestämmelserna (HFD 2019 ref. 72 punkt 24).

51. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens uppfattning innebär redan transaktionernas storlek och förseningarnas längd att överträdelserna inte kan betraktas som ringa. Det kan heller inte anses vara uppenbart att överträdelserna begåtts av förbiseende på ett sådant sätt att de är ursäktliga i den mening som avses i 5 kap. 17 §.
52. Härtill kommer att syftet med en anmälan till insynsregistret inte är detsamma som syftet med en flaggningsanmälan (se punkterna 3 och 9). Bestämmelserna om flaggning finns vidare i andra regelverk – bl.a. i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument – och en sådan anmälan ska innehålla den information och utformas på det sätt som föreskrivs där samt dessutom publiceras i ett annat register. Det förhållandet att Henrik Bergquist har gett in en flaggningsanmälan inom föreskriven tid innebär alltså inte att skyldigheten att göra en anmälan till insynsregistret har fallit bort. Detsamma gäller för pressmeddelandet och rapporteringen i media.
53. Flaggningsanmälan och övrig publicerad information om transaktionerna innebär således inte att överträdelserna är ursäktliga eller att det finns andra skäl att avstå från ingripande. Det var därmed rätt att ingripa mot Henrik Bergquist och bolaget.

Sanktionsavgifternas storlek i de nu aktuella fallen

54. Sanktionsavgiften för Henrik Bergquist fastställdes, såsom den slutligen bestämts av kammarrätten, till 2 760 000 kr vilket motsvarar schablonbeloppet enligt riktlinjerna för en fysisk person för en transaktion på 20 miljoner kr eller mer som anmäls mer än tre månader för sent. Sanktionsavgiften för bolaget fastställdes till 5 400 000 kr, vilket motsvarar schablonbeloppet enligt riktlinjerna för en juridisk person för en transaktion på 20 miljoner kr eller mer som anmäls mer än tre månader för sent.

55. Även om det i det enskilda fallet alltid ska göras en sammanvägning av samtliga faktorer vid bestämmandet av en sanktionsavgift kan det av likabehandlingsskäl i många fall vara motiverat att utgå från schablonbeloppen enligt Finansinspektionens riktlinjer. Dessa måste emellertid frångås om utfallet i det enskilda fallet inte framstår som proportionerligt (jfr HFD 2019 ref. 72).
56. Högsta förvaltningsdomstolen gör beträffande de nu aktuella överträdelserna följande bedömning.
57. Överträdelserna måste i sig anses allvarliga. Genom att anmälan inte skett på rätt sätt har aktieägare och marknadens aktörer inte fått tillgång till fullständig och korrekt information i det register där sådan information ska finnas. Transaktionernas storlek liksom att förseningarna varit betydande ökar allvaret.
58. Varje överträdelse av anmälningsskyldigheten får vidare anses medföra potentiella effekter på det finansiella systemet, t.ex. risk för ett minskat förtroende från aktörerna på marknaden (HFD 2019 ref. 72 punkt 32). Såvitt framkommit har emellertid i detta fall några konkreta effekter på det finansiella systemet inte uppstått och inte heller har det påståtts att det har uppkommit några skador för tredje man eller marknaden.
59. Henrik Bergquist och bolaget bär ensamma ansvaret för att anmälningarna inte har skett på ett korrekt sätt. Överträdelserna synes emellertid vara orsakade av okunskap och utan någon avsikt att undanhålla information från marknaden. Varken Henrik Bergquist, bolaget eller någon annan förefaller ha gjort någon vinst till följd av de försenade anmälningarna.

60. Med hänsyn främst till beloppens storlek och de potentiella effekterna på den finansiella marknaden får överträdelserna anses vara allvarligare än de överträdelser som Högsta domstolen hade att ta ställning till i NJA 2020 s. 858 I–III (se punkt 47) och bör därför medföra betydligt högre sanktionsavgifter. De beslutade avgifterna ligger emellertid så pass mycket högre att de jämförelsevis inte framstår som väl avvägda. De uppgår dessutom till mer än hälften av de belopp i euro, en halv miljon respektive en miljon, som kompletteringslagen föreskriver som maximibelopp för överträdelser av det aktuella slaget. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening framstår sanktionsavgifterna som oproportionerligt höga.
61. Vid en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter anser Högsta förvaltningsdomstolen att avgiften för Henrik Bergquist ska fastställas till 500 000 kr. Vad gäller bolaget bör beaktas att sanktionsavgiften för juridiska personer normalt bör bestämmas till ett högre belopp än för fysiska personer för samma typ av överträdelse. Avgiften ska därför fastställas till 1 500 000 kr.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Inga-Lill Askersjö, Kristina Svahn Starrsjö, Ulrik von Essen och Johan Danelius.

Föredragande har varit justitiesekreterarna Cecilia Torstensson och Emelie Dahlgren.

KLAGANDE

1. Henrik Bergquist, 19730817-2472
2. Nils-Henrik Investment AB, 556924-7298

Ombud: Advokaterna Maria Nisell och Björn Wendleby

MOTPART

Finansinspektionen

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 17 september 2019
i mål nr 28968-18 och 29389-18, se bilaga A

SAKEN

Sanktionsavgift

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten bifaller överklagandet delvis och bestämmer
sanktionsavgiften för Henrik Bergquist till 2 760 000 kr.
 2. Kammarrätten avslår överklagandet i övrigt.
-

YRKANDEN M.M.

Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB yrkar detsamma som i förvaltningsrätten. De åberopar samma grunder som i förvaltningsrätten och för dessutom fram bl.a. följande.

Marknaden samt eventuella investerare m.fl. fick information om transaktionerna dels genom ett pressmeddelande från Carnegie Investment Bank samt medias rapportering samma kväll och efterföljande dag, dels genom flaggningsanmälan som gjordes inom föreskriven tid om tre handelsdagar. Anmälningarna till insynsregistret tillförde därför inte någon information som inte redan framgått av flaggningsanmälan, pressmeddelandet och i media varför marknadsmissbruksförordningens¹ syfte att stävja marknadsmissbruk och lämna information till investerare m.fl. redan var uppfyllt. Det har inte uppstått några skador och inte heller några konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet med anledning av att insynsrapporteringen inte gjordes inom föreskriven tid. Överträdelsernas svårighetsgrad ska därför anses vara ringa och det har därmed funnits anledning att avstå från ingripande eller att i vart fall sänka sanktionsavgifterna. Finansinspektionen och förvaltningsrätten har lagt Finansinspektionens riktlinjer, som enbart utgår från transaktionens storlek och förseningens längd, till grund för beräkningen av sanktionsavgifternas storlek. Denna tillämpning är inte förenlig med lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning, kompletteringslagen, eftersom samtliga omständigheter i det enskilda fallet ska beaktas. Att sanktionsavgiften för Henrik Bergquist därutöver har höjts med 25 procent med hänvisning till transaktionens storlek innebär att han bestraffas för samma omständighet två gånger.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen).

De beslutade sanktionsavgifterna står inte i proportion till överträdelsernas svårighetsgrad. De framstår därutöver som helt orimliga i förhållande till motsvarande straffpåföljder som normalt bestäms till villkorlig dom och böter. Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB har gjort en ursäktlig feltolkning av regelverket. Att de trots detta påförts sanktionsavgifter på mångmiljonbelopp framstår som stötande.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås och för fram bl.a. följande.

Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB har anmält transaktionerna för sent. Henrik Bergquists anmälan innehöll därutöver brister. Det har därmed funnits lagstöd för att besluta om sanktionsavgift och det saknas vidare anledning att ifrågasätta Finansinspektionens och förvaltningsrättens bedömning av hur sanktionsavgifterna ska beräknas.

Det framgår av såväl Finansinspektionens beslut som av förvaltningsrättens dom att samtliga relevanta omständigheter i Henrik Bergquists och bolagets ärenden har beaktats vid bestämmande av respektive sanktionsavgift. Det som de har fört fram om att information om transaktionerna offentliggjorts på annat sätt än genom anmälan till Finansinspektionens insynsregister kan inte tillmätas någon betydelse vid bedömningen av överträdelsernas allvar. Det saknas straffrättsliga bestämmelser som reglerar överträdelser av artikel 19.1 i marknadsmissbruksförordningen. De beslutade sanktionsavgifterna och de straffrättsliga påföljder som döms ut för vissa brott låter sig alltså inte jämföras, varken i rättsligt eller materiellt hänseende, på det sätt som gjorts gällande i överklagandet. En sådan jämförelse är missvisande och det som har anförts om att sanktionsavgifterna är högre än den avgift som skulle ha dömts ut som straff med påföljden villkorlig dom och dagsböter medför inte att de beslutade sanktionsavgifterna ska anses vara oproportionerliga. På grund av brister i anmälan har det därutöver funnits skäl att höja sanktionsavgiften för Henrik Bergquist med 25 procent.

Grunden för höjningen är den felaktiga volym av aktier som Henrik Bergquist angett i anmälan den 21 november 2017 och inte transaktionens storlek. Det som Henrik Bergquist har fört fram om att han genom höjningen blivit bestraffad för samma omständighet två gånger är därför inte korrekt. Det har inte kommit fram några omständigheter i övrigt som medför att bristerna i anmälan ska anses vara ringa och därför inte bör föranleda en höjning av Henrik Bergquists sanktionsavgift.

Överträdelserna är inte ringa eller ursäktliga och det finns inte heller särskilda skäl att avstå från ingripande. Med beaktande av omständigheterna i ärendena, och särskilt transaktionernas höga värde, kan de beslutade sanktionsavgifterna inte anses vara oproportionerligt höga.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Ska Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB påföras sanktionsavgifter?

Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB har haft en skyldighet att enligt artikel 19.1 i marknadsmissbruksförordningen anmäla de aktuella transaktionerna i enlighet med det som anges i artikel 19.6 (5 kap. 2 § 5 kompletteringslagen).

Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB lämnade in sina anmälningar fem dagar respektive över tre månader för sent. Det har alltså funnits grund för Finansinspektionen att ingripa mot dem.

Med hänsyn till transaktionernas storlek samt att anmälningarna kom in för sent har överträdelserna inte varit ringa eller ursäktliga. Det har inte kommit fram några andra omständigheter som ger skäl att avstå från ett ingripande genom sanktionsavgift.

Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB ska alltså påföras sanktionsavgifter.

Sanktionsavgifternas storlek

Den fråga som kammarrätten då ska ta ställning till är om respektive sanktionsavgifts storlek är väl avvägd utifrån kompletteringslagens bestämmelser och proportionerlig eller om det finns skäl för att fastställa dem till lägre belopp.

Vid bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek ska hänsyn tas bl.a. till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den har pågått, den berörda personens finansiella ställning samt, om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, har gjort till följd av regelöverträdelsen. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar (5 kap. 15 och 18 §§ kompletteringslagen). De omständigheter som anges i lagtexten är exemplifierande och hänsyn kan tas även till andra omständigheter. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet. (Prop. 2016/17:22 s. 223 och 390.)

Utifrån de kriterier som framgår av kompletteringslagen har Finansinspektionen tagit fram riktlinjer (FI dnr 18-3401) för bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Riktlinjerna har sin utgångspunkt i en schablonmodell som utgår från transaktionens storlek och förseningens längd i antal handelsdagar och månader. Finansinspektionen har i riktlinjerna exemplifierat omständigheter, utöver de som framgår direkt av lagtext, som bedöms kunna leda till en sänkning eller höjning av sanktionsavgiften.

Högsta förvaltningsdomstolen uttalade i avgörandet HFD 2019 ref. 72 att det ska göras en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet och att Finansinspektionens riktlinjer för sanktionsavgifter

bör kunna tjäna som utgångspunkt vid bedömningen av en sanktionsavgifts storlek.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Marknadsmissbruksförordningens syfte är att förhindra marknadsmissbruk och förbättra investerares skydd på och förtroende för dessa marknader (artikel 1 i förordningen). Syftet med en flaggningsanmälan är att ge en god genomlysning av ägarförhållanden i börsbolag (prop. 2006/07:65 s. 157). En flaggningsanmälan bygger på ett annat regelverk än marknadsmissbruksförordningen och ska innehålla information och utformas på det sätt som det andra regelverket föreskriver samt publiceras i ett annat register. Att Henrik Bergquist har gett in en flaggningsanmälan innebär alltså inte att syftet med anmälningsskyldigheten i artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen har uppnåtts eller att överträdelsen ska betraktas som mindre allvarlig. Den omständigheten att banken gått ut med ett pressmeddelande och att transaktionerna uppmärksammats i media kan inte heller minska de potentiella effekterna på det finansiella systemet. Aktörerna på marknaden ska kunna lita på att den information som tillhandahålls genom behörig myndighet är komplett, och inte behöva söka information via andra kanaler.

Prövningen i allmän domstol gäller marknadsmissbrukssituationer som kan leda till både straffrättsliga påföljder och administrativa sanktioner, t.ex. insiderhandel och marknadsmanipulation. Sådana överträdelser är av en annan karaktär än den som det nu är fråga om, som gäller öppenhet och transparens. Kraven på offentliggörande av transaktioner riktar sig till personer som har en särskild ställning och där det av denna anledning ställs särskilda krav för att uppnå öppenhet på marknaden. Mot denna bakgrund kan den praxis som utvecklats i allmän domstol när det gäller sanktionsavgifter på det kriminaliserade området inte tas till intäkt för att en sanktionsavgift som gäller en sen anmälan är oproportionerlig.

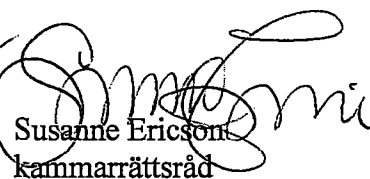
Kammarrätten anser mot denna bakgrund att de omständigheter som har kommit fram inte utgör skäl för att fastställa sanktionsavgiften för Nils-Henrik Investment AB till ett lägre belopp än det som Finansinspektionen har gjort. Överklagandet i denna del ska därför avslås.

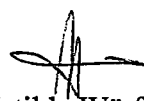
När det gäller sanktionsavgiften för Henrik Bergquist gör kammarrätten följande bedömning. En fullständig anmälan från Henrik Bergquist som innehöll samtliga uppgifter kom in först den 22 februari 2018, dvs. över tre månader för sent. Vid en jämförelse med den schablonmodell som framgår av Finansinspektionens riktlinjer skulle sanktionsavgiften vid en motsvarande försening ha uppgått till 2 760 000 kr, dvs. 77 000 kr lägre än den sanktionsavgift som Finansinspektionen och förvaltningsrätten fastställt för Henrik Bergquist. Vid en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter anser kammarrätten att det saknas skäl att fastställa sanktionsavgiften till ett högre belopp än så. Kammarrätten bedömer därmed att en sanktionsavgift på 2 760 000 kr är proportionerlig i Henrik Bergquists fall. Överklagandet ska därför bifallas delvis och sanktionsavgiften för Henrik Bergquist fastställas till 2 760 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Pär Hemmingsson
kammarrättsråd
ordförande

Cecilia Bohlin
kammarrättsråd
referent

Susanne Ericson
kammarrättsråd

Matilda Wärfman
föredragande jurist

KLAGANDE

1. Nils HENRIK Bergquist, 730817-2472

2. Nils-Henrik Investment AB, org. nr. 556924-7298

Ombud för båda: Advokaterna Maria Nisell och Björn Wendleby
Harvest Advokatbyrå AB
Box 7225
103 89 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGADE BESLUT

Finansinspektionens två beslut 2018-12-06, se bilaga 1-2

SAKEN

Sanktionsavgift enligt lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s
marknadsmisbruksförordning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandena.

YRKANDEN M.M.

Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB yrkar att Finansinspektionens beslut ska upphävas och att sanktionsavgifterna inte ska utgå. I andra hand yrkas att sanktionsavgifterna ska fastställas till betydligt lägre belopp. Överträdelserna har varit ursäktliga och det föreligger även särskilda skäl att avstå från ingripande. Under alla förhållanden är omständigheterna sådana att om förvaltningsrätten finner att sanktionsavgifter ska utgå ska de fastställas till ett betydligt lägre belopp än vad Finansinspektionen har beslutat. Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB anför bl.a. följande. Den 8 november 2017 avyttrade Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB aktier i Mr Green AB. Transaktionen offentliggjordes samma kväll i ett pressmeddelande. Den 10 november 2017 ingav Henrik Bergquist en flaggningsanmälan till Finansinspektionen. I anmälan hade han tillagt ”Jag vill även rapportera in att jag innehar en ledande befattning inom emittenten, där jag är styrelseledamot.” När han några dagar senare blev uppmärksamrad på att transaktionen inte var registrerad i Finansinspektionens insynsregister rapporterade han omgående transaktionen, denna gång till rätt rapporteringsportal. Henrik Bergquists rapportering kom att innefatta även bolagets transaktion så han antog att hans rapportering skulle omfatta samtliga aktier på samma sätt som i flaggningsanmälan och i enlighet med tidigare gällande regler för insynsrapportering. Att bolaget var skyldigt att göra en separat insynsrapportering blev han medveten om först i februari 2018, varefter bolaget gjorde en insynsanmälan. Av skäl 58 och 59 till marknadsmissbruksförordningen framgår att syftet med anmälningsskyldigheten för personer i ledande ställning och närstående är att stävja marknadsmissbruk via handel på marknadsplatserna samt att ge information till marknaden m.fl. Dessa syften tillgodosågs genom den flaggningsanmälan som Henrik Bergquist gjorde inom de tidsramar som anges i artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen.

I de riktlinjer som Finansinspektionen har upprättat finns inga spann utan fixerade belopp. Effekten av det är givetvis att Finansinspektionen blir låst av de på förhand fixerade beloppen. Den bedömning som enligt förarbeten ska ske i det enskilda fallet sker således inte.

Sanktionsavgifterna står inte i någon som helst proportion till överträdelsens ringa allvarlighet. Vidare är det orimligt att inspektionen höjt det redan oproportionerligt höga schablon beloppet med 25 procent. Skälet till höjningen uppges vara att antalet aktier som var föremål för avyttring var väsentligt fler än vad som uppgetts i anmälan, trots att volymerna korrekt uppgivits i flaggningsanmälan. Då inspektionen vid fastställandet av sanktionsavgiften om 2 837 000 redan utgått från det faktiska antal aktier som var föremål för transaktionen (dvs. det större antalet) har transaktionens volym redan fått genomslag i tabellen. Höjningen med 25 procent på grund av den större volymen är därmed helt omotiverad eftersom transaktionens storlek redan beaktats.

Sanktionsavgifterna är hisnande och givetvis helt orimliga i förhållande till de belopp som hade dömts ut för ett straff där påföljden varit villkorlig dom och dagsböter. Bedöms Henrik Bergqvists och bolagets agerande som ordningsförseelser, vilket mot bakgrund av omständigheterna ligger närmare till hands som jämförelse, framstår de rent av som stötande.

Finansinspektionen bestrider bifall till överklagandena, vidhåller de bedömningar och ställningstaganden som har gjorts i det överklagade beslutet samt anför bl.a. följande. Det är ett helt annat regelverk som utgör grund för anmälningskyldigheten till insynsregistret jämfört med reglerna om flaggningskyldighet. Förvaltningsrätten har konstaterat att den omständigheten att en transaktion anmälts i rätt tid till insynsregistret inte utgör skäl att sätta ned avgiften vid en försenad flaggningsanmälan (Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 10 oktober 2014 i mål 30596-13).

På motsvarande sätt kan inte heller omständigheten att en flaggningsanmälan gjorts i tid påverka sanktionsavgiftens storlek vid en överträdelse av anmälningsskyldigheten enligt artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen och inte heller medföra att det finns skäl att avstå från ingripande.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser framgår av de överklagade besluten, se bilaga 1-2.

I målen är utrett att Henrik Bergquist är en person i ledande ställning i Mr Green & Co AB och Nils-Henrik Investment AB är närstående person till Henrik Bergquist. Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB är därmed skyldiga att var för sig anmäla transaktioner som sker för egen räkning i Mr Green & Co AB. Vidare är utrett i målen att Henrik Bergquist den 21 november 2017 anmält att han den 8 november 2017 har avyttrat 859 272 aktier á 56 kr i Mr Green & Co AB. Under Finansinspektionens handläggning framkom dock att en del av transaktionen hade utförts av Nils-Henrik Investment AB. Finansinspektionen uppmärksammade Henrik Bergquist därför om att hans anmälan inte var korrekt. Henrik Bergquist korrigerade sin anmälan den 22 februari 2018 och angav att han den 8 november 2017 avyttrat 429 636 aktier á 56 kr i bolaget. Samtidigt uppgav han att en ny rapportering gjorts för hans närstående bolag. I anmälan från Nils-Henrik Investment AB den 22 februari 2018 anges att Nils-Henrik Investment AB den 8 november 2017 avyttrat 429 636 aktier á 56 kr i Mr Green & Co AB.

Av avräkningsnoter framgår att nu nämnda transaktioner ägde rum den 9 november 2017. Förvaltningsrätten finner därför i likhet med Finansinspektionen att Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB

varit skyldiga att anmäla transaktionerna i fråga senast den 14 november 2017. Henrik Bergquist anmälde dock sin transaktion först den 21 november 2017 och Nils-Henrik Investment AB anmälde dess transaktion först den 22 februari 2018. Anmälningsskyldigheten har i båda fallen fullgjorts för sent och det har därför funnits grund för Finansinspektionen att ingripa genom att påföra Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB sanktionsavgift. Förvaltningsrätten finner inte att överträdelserna kan anses som ringa eller ursäktliga. Det har inte heller kommit fram andra omständigheter eller särskilda skäl som utgör anledning att avstå från ingripande.

Förvaltningsrätten har därmed att ta ställning till om sanktionsavgiften i båda eller i något av fallen bör sättas ned.

Vid fastställande av sanktionsavgiftens storlek, ska Finansinspektionen ta särskild hänsyn till bl.a. överträdelsens allvar och varaktighet, konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar (se 5 kap. 15 och 18 §§ KompL). Det ska ske en sammanvägd bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet. De omständigheter som anges i lagtexten är exemplifierande och utgör inte hinder för att ta hänsyn till andra omständigheter (se prop. 2016/17:22 s. 390).

Förvaltningsrätten instämmer i vad Finansinspektionen anført om att anmälan enligt bestämmelserna i marknadsmissbruksförordningen och flaggningsanmälan är olika anmälningar som har sin grund i olika bestämmelser, fyller olika syften och rapporteras på olika sätt.

Förvaltningsrätten anser att en förutsättning för att syftet med anmälningsskyldigheten enligt marknadsmissbruksförordningen ska kunna upprätthållas är att marknads aktörer kan förlita sig på att den information som rapporteras till den behöriga myndigheten är riktig. Det förhållandet att en flaggningsanmälan hade gjorts eller att det funnits uppgifter om de

aktuella transaktionerna publicerade i olika medier, innebär därför inte att överträdelsen är att betrakta som mindre allvarlig.

Av inlämnade transaktionsunderlag framgår att ersättningen vid transaktionerna var 23 097 231 kr för respektive transaktion.

Förvaltningsrätten konstaterar att det varit fråga om transaktioner av betydande värde. Mot denna bakgrund samt att Henrik Bergquists anmälan kommit in fem dagar för sent samt Nils-Henrik Investment AB:s anmälan kommit in mer än tre månader för sent anser förvaltningsrätten att de sanktionsavgifter som Finansinspektionen har beslutat om står i proportion till de aktuella överträdelsernas allvar.

Finansinspektionen har som försvårande omständighet fört fram att Henrik Bergquist i sin ursprungliga anmälan angett fel uppgift om volym och har därför höjt sanktionsavgiften med 25 % från 2 270 000 kr till 2 837 000 kr. Finansinspektionen hänvisar till inspektionens riktlinjer i vilka anges att exempel på omständigheter som bör leda till en höjning av grundavgiften med åtminstone 25 %, dock alltid med den begränsning som framgår av 5 kap. 8 § KompL, är att anmälan innehåller brister i förhållande till kraven i artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen.

Henrik Bergquist har framhållit att det är orimligt att Finansinspektionen har höjt det redan oproportionerliga schablonbeloppet

Förvaltningsrätten konstaterar att det är den anmälningsskyldiges ansvar att känna till de regler som gäller för anmälan och se till att en korrekt anmälan görs i tid. Enligt artikel 19.6 g) marknadsmissbruksförordningen ska en anmälan bl.a. innehålla transaktionernas pris och volym. Henrik Bergquists anmälan den 21 november 2017 innehåller brister i förhållande till dessa krav. Förvaltningsrätten anser därför att Finansinspektionen har haft tillräcklig grund för att höja sanktionsbeloppet såsom gjorts.

Förvaltningsrätten finner sammanfattningsvis att det inte har framkommit skäl att sätta ned sanktionsavgifterna och att Finansinspektionen därmed har haft fog för sina beslut. Det som Henrik Bergquist och Nils-Henrik Investment AB har anfört i övrigt föranleder ingen annan bedömning. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 3 (FR- 03).

Jan Nyrén
Rådman

Nämndemännen Marita Ros, Gunilla Skoglund och Ingvar Syring har också deltagit i avgörandet.

Hanna Axelsson har föredragit målen.

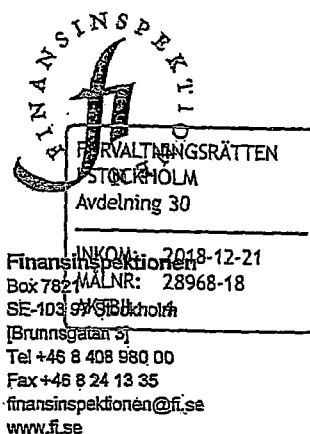
2018-12-06

B E S L U T

Henrik Bergquist
Garverigränd 7
131 60 Nacka

FI Dnr 18-1428
Delgivning nr 2

Ombud: Advokat Björn Wendleby
och Jur. kand. Eleonora Pavliouk
Harvest Advokatbyrå
Box 7225
103 89 Stockholm

Sanktionsavgift enligt lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

Finansinspektionens beslut

Finansinspektionen beslutar att Henrik Bergquist, 730817-2472, ska betala sanktionsavgift med tvåmiljoneråttahundratrettiosjutton (2 837 000) kronor för underlåtenhet att inom föreskriven tid anmäla avyttring av aktier i Mr Green & Co AB (publ) till Finansinspektionen.

(5 kap. 2 § 5 lagen [2016:1306] med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning)

Hur man överklagar, se bilaga 1.

Ärendet

Henrik Bergquist har den 21 november 2017 anmält att han är en person i ledande ställning i Mr Green & Co AB (publ) (bolaget) och att han den 8 november 2017 avyttrat 859 272 aktier à 56 kronor i bolaget.

Finansinspektionen har den 1 februari 2018 tagit upp frågan om Henrik Bergquist åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen (EU) nr 596/2014 och om Finansinspektionen därför ska ingripa mot honom.

Under Finansinspektionens handläggning av ärendet har framkommit att en del av den anmälda transaktionen genomförts av Henrik Bergquists närstående bolag. Finansinspektionen har uppmärksammat Henrik Bergquist på att anmälan därför inte varit korrekt. Henrik Bergquist har den 22 februari 2018 korrigerat anmälan och angett att han den 8 november 2017 avyttrat 429 636 aktier à 56 kronor i bolaget. Han har i en kommentar till anmälan förtydligat att en ny rapportering gjorts för hans närstående bolag.

Henrik Bergquist har i yttranden anfört i huvudsak följande. Den aktuella avyttringen genomfördes efter börsens stängning och banken offentliggjorde en pressrelease samma kväll med information innehållandes bl.a. hans namn och pris per aktie. Ett flertal medieaktörer publicerade information om transaktionen redan samma kväll eller nästföljande dag.

Transaktionen utlöste en flaggningsskyldighet och den 10 november 2017 gjorde han till följd av avyttringen en flaggningsanmälan till Finansinspektionen. Med sin skyldighet att insynsrapportera i åtanke la han till en kommentar i flaggningsanmälan med lydelsen "Jag vill även rapportera in att jag innehar en ledande befattning inom emittenten, där jag är styrelseledamot". Han utgick vid den tidpunkten felaktigt från att han i samband med flaggningsanmälan även kunde insynsrapportera. När han några dagar senare till sin förvåning blev uppmärksam på att transaktionen inte var registrerad i insynsregistret rapporterade han omgående transaktionen, denna gång till rätt rapporteringsportal.

Den ursprungliga anmälan kom att omfatta även hans närstående bolags transaktion, då han antog att hans rapportering skulle omfatta samtliga aktier på samma sätt som i flaggningsanmälan och i enlighet med tidigare regler för insynsrapportering. Att det närstående bolaget var skyldigt att göra en separat insynsrapportering blev han medveten om först i februari 2018.

Omständigheterna är sådana att överträdelsen är ursäktlig. Under alla förhållanden föreligger särskilda skäl att avstå från ingripande. Syftet med anmälningsskyldigheten för personer i ledande ställning och deras närstående personer är att se till att marknaden får värdefull information. Detta syfte har genom flaggningsanmälan tillgodosetts inom de tidsramar som anges i artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen. Han har dessutom i flaggningsanmälan angett att han är en person i ledande ställning i emittenten.

Transaktionsrapporteringen enligt marknadsmissbruksförordningen fyller i detta sammanhang inte något självständigt syfte och tillför inte något ytterligare värde för marknadsaktörerna. Till detta kommer att transaktionen fick omfattande publicitet genom ovan nämnd pressrelease och informationen i media.

Genom att syftet med anmälningsskyldigheten har tillgodosetts måste hans underlåtenhet att inte transaktionsrapportera på ett formellt korrekt sätt inom föreskriven tid anses ursäktlig. Den försenade transaktionsrapporteringen har inte haft någon negativ effekt på det finansiella systemet eller orsakat någon skada för tredje man. Under alla förhållanden föreligger därför särskilda skäl för Finansinspektionen att avstå från ingripande. Om Finansinspektionen ändå finner skäl att ingripa bör sanktionsavgiften fastställas till ett mycket lågt belopp mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i ärendet.

Henrik Bergquist har lämnat i avräkningsnota avseende transaktionen och kopia av flaggningsmeddelande.

Finansinspektionens bedömning

Tillämpliga bestämmelser framgår av *bilaga 2*.

Henrik Bergquist är en person i ledande ställning i bolaget. Han är därmed skyldig att till Finansinspektionen anmäla transaktioner avseende bolagets aktier, skuldinstrument och andra finansiella instrument som är utgivna av bolaget. Anmälan ska göras utari dröjsmål och senast tre handelsdagar efter det datum som transaktionen gjorts. Av artikel 2 i EU:s genomförandeförordning 2016/523 framgår att en särskilt fastställd mall ska användas vid sådana anmälningar och att anmälan ska ske i elektronisk form.

I Henrik Bergquists yttrande, anmälan till insynsregistret och den bifogade flaggningsanmälan anges att transaktionen genomförts den 8 november 2017. Enligt avräkningsnotan som Henrik Bergquist kommit in med har transaktionen genomförts den 9 november 2017. Vid bedömningen av om Finansinspektionen ska ingripa på grund av sen eller felaktig anmälan till insynsregistret utgår Finansinspektionen normalt sett från det transaktionsdatum som anges på avräkningsnotan när det gäller avyttring av aktier. Finansinspektionen bedömer därför att datumet på avräkningsnotan ska ligga till grund för bedömningen i detta fall. En anmälan om transaktionen skulle därmed ha kommit in till Finansinspektionen senast den 14 november 2017.

Anmälan skedde ursprungligen den 21 november 2017. Under Finansinspektionens handläggning av ärendet har framkommit att en del av den anmälda transaktionen har genomförts av Henrik Bergquists närstående bolag. Den ursprungliga anmälan har därför korrigerats den 22 februari 2018 genom att volymen ändrats samt att Henrik Bergquist i en kommentar angett att en ny rapportering avseende det närstående bolaget gjorts för resterande delen av transaktionen.

Vid en jämförelse mellan de uppgifter som finns i den ursprungliga anmälan den 21 november 2017 och kraven på anmälan innehåll, vilka framgår av artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen, framstår bristerna i den anmälan inte som så stora att anmälan inte kan anses vara godtagbar. Det är således anmälan den 21 november 2017 som ska ligga till grund för Finansinspektionens bedömning. Henrik Bergquist har anmält transaktionen för sent. Det föreligger därför grund för Finansinspektionen att ingripa mot honom. Ingripande bör ske genom beslut om sanktionsavgift.

Av inlämnat transaktionsunderlag framgår att ersättningen vid transaktionen uppgick till 24 097 231 kronor.

Vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek tillämpar Finansinspektionen riktlinjer (diarienummer 18-3401, tillgängliga på www.fi.se) där avgiften, som utgångspunkt, beräknas enligt en schablonmodell. Vid beräkningen av sanktionsavgiften enligt schablonmodellen beaktas transaktionens storlek,

antalet handelsdagar som förseningen avser och om den som begått överträdelsen är en fysisk eller juridisk person. Enligt riktlinjerna ska Finansinspektionen även beakta om det föreligger några förmildrande eller försvårande omständigheter i det enskilda fallet. Slutligen prövar Finansinspektionen om det finns skäl att avstå från ingripande på grund av att överträdelsen är ringa eller ursäktlig, eller om det i övrigt finns särskilda skäl att avstå från ingripande.

Om en anmälan till insynsregistret för en transaktion på 24 097 231 kronor är fem handelsdagar sen kan, enligt schablonmodellen, sanktionsavgiften för en fysisk person beräknas till 2 270 000 kronor.

Om en anmälan innehåller brister i förhållande till kraven i artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen, som anger vilka uppgifter en anmälan ska innehålla, bör detta enligt riktlinjerna leda till en höjning av grundavgiften med 25 procent. I den ursprungliga anmälan var uppgiften om volym fel, då det i denna angavs att transaktionen gällde 859 272 aktier som vid korrigeringen ändrades till 429 636 aktier. Det har således rört sig om ett betydande fel avseende volymen. Finansinspektionen anser att felet i detta fall bör föranleda en höjning av grundavgiften med 25 procent och att grundavgiften därmed beräknas till 2 837 000 kronor.

Det är den anmälningsskyldiges ansvar att hålla sig informerad om de regler som gäller för rapportering till Finansinspektionens insynsregister och att anmälan sker i rätt tid. Bland dessa regler finns bestämmelserna om hur en anmälan till insynsregistret ska ske. På Finansinspektionens hemsida finns dessutom ett förtydligande för investerare att flaggningsanmälan och anmälan till insynsregistret är två helt skilda anmälningar, med olika regler bakom. Vad Henrik Bergquist anført innebär således inte att förseningen kan anses vara ursäktlig. Transaktionens storlek och förseningen längd innebär att överträdelsen inte heller kan anses vara ringa.

Att Henrik Bergquist genom en flaggningsanmälan rapporterat transaktionen till Finansinspektionens databas Börsinformation läker inte bristen att transaktionen inte rapporterats i tid till insynsregistret, i enlighet med reglerna i marknadsmissbruksförordningen. Förvaltningsrätten i Stockholm har i två domar den 14 september 2018 i mål nr 6072-18 och 6073-18, ansett att den omständigheten att en överträdelse inte hade haft några faktiska effekter på det finansiella systemet inte påverkade sanktionsavgiftens storlek. Finansinspektionens beslut stod därmed fast. Målen överklagades till Kammarrätten i Stockholm som den 23 oktober 2018 beslutade att inte meddela prövningstillstånd, mål nr 7713-18 och 7714-18. Det som Henrik Bergquist anført om att marknaden nåtts av information om transaktionen på annat sätt än genom insynsregistret påverkar varken anmälningsskyldigheten eller avgiftens storlek. Anmälningsskyldigheten är vidare inte beroende av hur andra aktörer rent faktiskt agerar. Det föreligger således inte heller några särskilda skäl för att avstå från ingripande.

Finansinspektionen fastställer därmed avgiften till 2 837 000 kronor.

Finansinspektionen kommer att fakturera avgiften när beslutet har vunnit laga kraft.

FINANSINSPEKTIONEN

Marie Jespersen
Avdelningschef

Emma Lampe
Jurist
08-408 987 39

Bilaga 1

Hur man överklagar

Om ni anser att beslutet är felaktigt kan ni överklaga det genom att skriva till förvaltningsrätten. Ställ överklagandet till Förvaltningsrätten i Stockholm, men skicka eller lämna det till Finansinspektionen, Box 7821, 103 97 Stockholm.

Ange följande i överklagandet:

- Namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer
- Vilket beslut ni överklagar och ärendets nummer
- Vilken ändring ni vill ha och varför ni anser att beslutet ska ändras.

Om ni anlitar ett ombud, ska ni ange ombudets namn, postadress, e-postadress och telefonnummer.

Överklagandet ska ha kommit in till Finansinspektionen inom tre veckor från den dag ni fått ta del av beslutet.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid kommer Finansinspektionen att pröva om beslutet ska ändras och sedan skicka överklagandet, handlingarna i det överklagade ärendet och eventuellt nytt beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm.

Tillämpliga bestämmelser

Den 3 juli 2016 trädde EU:s marknadsmissbruksförordning (EU) nr 596/2014 i kraft. Den 1 februari 2017 trädde lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (KompL) i kraft. Den lagen reglerar ingripanden vid överträdelse av marknadsmissbruksförordningen.

I marknadsmissbruksförordningen stadgas bl.a. följande.

Enligt artikel 19.1 första stycket ska personer i ledande ställning, samt dem närmstående personer, underrätta emittenten och Finansinspektionen om varje transaktion som genomförts för deras egen räkning avseende aktier eller skuldinstrument som emitteras av den emittenten eller derivat eller andra finansiella instrument som är kopplade till dem.

Enligt artikel 19.1 andra stycket ska sådana anmälningar göras utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen gjorts.

Enligt artikel 19.6 ska en anmälan innehålla följande uppgifter:

- a) Personens namn.
- b) Orsak till anmälan.
- c) Namnet på den berörda emittenten eller deltagaren på marknaden för utsläppsrätter.
- d) Det finansiella instrumentets beskrivning och identitetsbeteckning.
- e) Transaktionernas karaktär (t.ex. förvärv eller avyttring), med angivande av huruvida transaktionen är kopplad till genomförande av aktieoptionsprogram för anställda eller till de specifika exempel som anges i punkt 7.
- f) Datum och ort för transaktionerna.
- g) Transaktionernas pris och volym. När det gäller en pantsättning vars villkor medger att värdet kan ändras, ska detta offentliggöras tillsammans med värdet på pantsättningsdagen.

I KompL stadgas bl.a. följande.

Enligt 5 kap. 2 § 5 KompL ska Finansinspektionen ingripa mot den som låter bli att till Finansinspektionen samt berörda företag eller organ göra en anmälan om egna transaktioner i enlighet med det som anges i artikel 19.1, 19.2, 19.6 och 19.7 i marknadsmissbruksförordningen.

Enligt 5 kap. 3 § 6 KompL kan ingripande ske genom beslut om sanktionsavgift.

Enligt 5 kap. 8 § KompL ska sanktionsavgiften för en fysisk person fastställas som högst till det högsta av 500 000 euro, tre gånger en eventuell vinst eller tre gånger en eventuell förlust som undvikits genom regelöverträdelsen.

Enligt 5 kap. 15 § Kompl ska Finansinspektionen vid valet av ingripande beakta överträdelsens allvar och längd.

Enligt 5 kap. 16 § Kompl ska Finansinspektionen beakta vissa försvarande och förmildrande omständigheter. I försvarande riktning ska bl.a. beaktas om en person tidigare har begått en överträdelse. I förmildrande riktning beaktas bl.a. om en person vidtagit åtgärder för att undvika överträdelser i framtiden eller skulle drabbas av uppsägning på grund av ett ingripande.

Enligt 5 kap. 17 § Kompl får Finansinspektionen avstå från att ingripa om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga, eller om det annars finns särskilda skäl.

Enligt 5 kap. 18 § Kompl ska Finansinspektionen ta särskild hänsyn till sådana omständigheter som anges i 15 och 16 §§ när sanktionsavgiftens storlek fastställs.

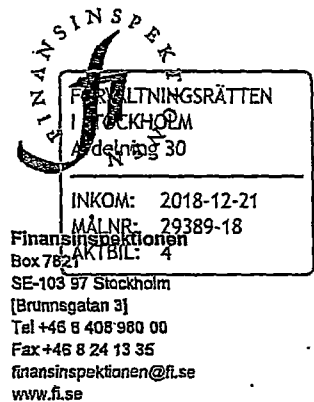
2018-12-06

B E S L U T

Nils-Henrik Investment AB
c/o Oscar Malmqvist
Skepparstigen 2
133 33 Saltsjöbaden

FI Dnr 18-5361
Delgivning nr 2

Ombud: Advokat Björn Wendleby
och Jur. kand. Eleonora Pavliouk
Harvest Advokatbyrå
Box 7225
103 89 Stockholm

Sanktionsavgift enligt lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

Finansinspektionens beslut

Finansinspektionen beslutar att Nils-Henrik Investment AB, 556924-7298, ska betala sanktionsavgift med femmiljonerfyrahundratusen (5 400 000) kronor för underlåtenhet att inom föreskriven tid anmäla avyttring av aktier i Mr Green & Co AB (publ) till Finansinspektionen.

(5 kap. 2 § 5 lagen [2016:1306] med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning)

Hur man överklagar, se bilaga 1.

Ärendet

Nils-Henrik Investment AB har den 22 februari 2018 anmält att Nils-Henrik Investment AB är närstående till Henrik Bergquist som är en person i ledande ställning i Mr Green & Co AB (publ) (bolaget) och att Nils-Henrik Investment AB den 8 november 2017 avyttrat 429 636 aktier à 56 kronor i bolaget.

Finansinspektionen har den 15 mars 2018 tagit upp frågan om Nils-Henrik Investment AB åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen (EU) nr 596/2014 och om Finansinspektionen därför ska ingripa mot Nils-Henrik Investment AB.

Nils-Henrik Investment AB har i yttranden i huvudsak anfört följande. Den aktuella avyttringen genomfördes efter börsens stängning och banken offentliggjorde en pressrelease samma kväll med information innehållandes bl.a. insynspersonens namn och pris per aktie. Ett flertal medieaktörer publicerade information om transaktionen redan samma kväll eller nästföljande dag.

Transaktionen, tillsammans med den avyttring som Henrik Bergquist gjorde vid samma tillfälle, utlöste en flaggningskyldighet. Den 10 november 2017 gjorde Henrik Bergquist en flaggningsanmälan till Finansinspektionen. Med sin skyldighet att insynsrapportera i åtanke la Henrik Bergquist till en kommentar i flaggningsanmälan med lydelsen "Jag vill även rapportera in att jag innehar en ledande befattning inom emittenten, där jag är styrelseledamot".

Henrik Bergquist utgick vid den tidpunkten felaktigt från att han i samband med flaggningsanmälan även kunde insynsrapportera. När han några dagar senare till sin förvåning blev uppmärksam på att transaktionen inte var registrerad i insynsregistret rapporterade han omgående transaktionen, denna gång till rätt rapporteringsportal. Denna anmälan kom att omfatta även det närstående bolagets transaktion, då Henrik Bergquist antog att hans rapportering skulle omfatta samtliga aktier på samma sätt som i flaggningsanmälan och i enlighet med tidigare regler för insynsrapportering. Att det närstående bolaget var skyldigt att göra en separat insynsrapportering blev han och det närstående bolaget medvetna om först i februari 2018.

Omständigheterna är sådana att överträdelsen är ursäktlig. Under alla förhållanden föreligger särskilda skäl att avstå från ingripande. Syftet med anmälningsskyldigheten för personer i ledande ställning och deras närstående personer är att se till att marknaden får värdefull information. Detta syfte har tillgodosetts genom flaggningsanmälan inom de tidsramar som anges i artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen. Henrik Bergquist har i flaggningsanmälan även angett att han är en person i ledande ställning i emittenten. Transaktionsrapporteringen enligt marknadsmissbruksförordningen fyller i detta sammanhang inte något självständigt syfte och tillförde inte något ytterligare värde för marknadsaktörerna. Transaktionen fick dessutom omfattande publicitet genom ovan nämnd pressrelease och informationen i media.

Genom att syftet med anmälningsskyldigheten har tillgodosetts måste underlåtenheten att inte transaktionsrapportera på ett formellt korrekt sätt inom föreskriven tid anses ursäktlig. Den försenade transaktionsrapporteringen har inte haft någon negativ effekt på det finansiella systemet eller orsakat någon skada för tredje man. Under alla förhållanden föreligger därför särskilda skäl för Finansinspektionen att avstå från ingripande. Om Finansinspektionen ändå finner skäl att ingripa bör sanktionsavgiften fastställas till ett mycket lågt belopp mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i ärendet.

Nils-Henrik Investment AB har lämnat i avräkningsnota avseende transaktionen och kopia av flaggningsmeddelande.

Finansinspektionens bedömning

Tillämpliga bestämmelser framgår av *bilaga 2*.

Nils-Henrik Investment AB är närstående till Henrik Bergquist som är en person i ledande ställning i bolaget. Det är därmed skyldigt att till Finansinspektionen

anmäla transaktioner avseende bolagets aktier, skuldinstrument och andra finansiella instrument som är utgivna av bolaget. Sådana anmälningar ska göras utan dröjsmål och senast tre handelsdagar efter det datum som transaktionen gjorts.

I Nils-Henrik Investment AB:s yttrande, anmälan till insynsregistret och den bifogade flaggningsanmälan anges att transaktionen genomförts den 8 november 2017. Enligt avräkningsnotan som Nils-Henrik Investment AB kommit in med har transaktionen genomförts den 9 november 2017. Vid bedömningen av om Finansinspektionen ska ingripa på grund av sen eller felaktig anmälan till insynsregistret utgår Finansinspektionen normalt sett från det transaktionsdatum som anges på avräkningsnotan när det gäller avyttring av aktier. Finansinspektionen bedömer därför att datumet på avräkningsnotan ska ligga till grund för bedömningen i detta fall. En anmälan om transaktionen skulle därmed ha kommit in till Finansinspektionen senast den 14 november 2017.

En anmälan skedde ursprungligen den 21 november 2017 men i den anmälan angavs att Henrik Bergquist hade avyttrat 859 272 aktier i bolaget. Under Finansinspektionens handläggning av ärendet framkom att en del av transaktionen hade genomförts av Nils-Henrik Investment AB. Finansinspektionen informerade Henrik Bergquist att den ursprungliga anmälan därför behövde korrigeras och att Nils-Henrik Investment AB var skyldigt att inkomma med en separat anmälan för den transaktion som det närstående bolaget genomfört. Nils-Henrik Investment AB har omedelbart efter att Finansinspektionen lämnade denna information gjort en rapportering avseende Nils-Henrik Investment AB:s transaktion. Denna nya rapporteringen gjordes den 22 februari 2018.

Mot bakgrund av att anmälan om transaktionen kom in till Finansinspektionen först den 22 februari 2018 föreligger grund för Finansinspektionen att ingripa mot Nils-Henrik Investment AB. Ingripande bör ske genom beslut om sanktionsavgift.

Av inlämnat transaktionsunderlag framgår att ersättningen vid transaktionen uppgick till 24 097 231 kronor.

Vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek tillämpar Finansinspektionen riktlinjer (diarienummer 18-3401, tillgängliga på www.fi.se) där avgiften, som utgångspunkt, beräknas enligt en schablonmodell. Vid beräkningen av sanktionsavgiften enligt schablonmodellen beaktas transaktionens storlek, antalet handelsdagar som förseningen avser och om den som begått överträdelsen är en fysisk eller juridisk person. Enligt riktlinjerna ska Finansinspektionen även beakta om det föreligger några förmildrande eller försvårande omständigheter i det enskilda fallet. Slutligen prövar Finansinspektionen om det finns skäl att avstå från ingripande på grund av att överträdelsen är ringa eller ursäktlig, eller om det i övrigt finns särskilda skäl att avstå från ingripande.

Om en anmälan till insynsregistret för en transaktion på 24 097 231 kronor är mer än tre månader sen kan, enligt schablonmodellen, sanktionsavgiften för en juridisk person beräknas till 5 400 000 kronor.

Det finns inte några förmildrande eller försvårande omständigheter som ska beaktas och som påverkar storleken av sanktionsavgiften.

Det är den anmälningsskyldiges ansvar att hålla sig informerad om de regler som gäller för rapportering till Finansinspektionens insynsregister och att anmälan sker i rätt tid. Bland dessa regler finns bestämmelserna om hur en anmälan till insynsregistret ska ske och vilka uppgifter en anmälan ska innehålla. På Finansinspektionens hemsida finns vidare ett förtydligande för investerare att flaggningsanmälan och anmälan till insynsregistret är två helt skilda anmälningar, med olika regler bakom. Vad Nils-Henrik Investment AB anfört innebär att överträdelsen inte kan anses ursäktlig. Transaktionens storlek och förseningens längd medför att överträdelsen inte heller kan anses vara ringa.

Att Henrik Bergquist genom en flaggningsanmälan rapporterat transaktionen till Finansinspektionens databas Börsinformation läker inte bristen att Nils-Henrik Investment AB inte anmält transaktionen i tid till insynsregistret, i enlighet med reglerna i marknadsmissbruksförordningen. Förvaltningsrätten i Stockholm har i två domar den 14 september 2018 i mål nr 6072-18 och 6073-18, ansett att den omständigheten att en överträdelse inte hade haft några faktiska effekter på det finansiella systemet inte påverkade sanktionsavgiftens storlek. Finansinspektionens beslut stod därmed fast. Målen överklagades till Kammarrätten i Stockholm som den 23 oktober 2018 beslutade att inte meddela prövningstillstånd, mål nr 7713-18 och 7714-18. Det som Nils-Henrik Investment AB anfört om att marknaden nåtts av information om transaktionen på annat sätt än genom insynsregistret påverkar varken anmälningsskyldigheten eller avgiftens storlek. Anmälningsskyldigheten är vidare inte beroende av hur andra aktörer rent faktiskt agerar. Det föreligger således inte heller några särskilda skäl för att avstå från ingripande.

Finansinspektionen fastställer därmed avgiften till 5 400 000 kronor.

Finansinspektionen kommer att fakturera avgiften när beslutet har vunnit laga kraft.

FINANSINSPEKTIONEN

Marie Jespersen
Avdelningschef

Emma Lampe
Jurist
08-408 987 39

Bilaga 1

Hur man överklagar

Om ni anser att beslutet är felaktigt kan ni överklaga det genom att skriva till förvaltningsrätten. Ställ överklagandet till Förvaltningsrätten i Stockholm, men skicka eller lämna det till Finansinspektionen, Box 7821, 103 97 Stockholm.

Ange följande i överklagandet:

- Namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer
- Vilket beslut ni överklagar och ärendets nummer
- Vilken ändring ni vill ha och varför ni anser att beslutet ska ändras.

Om ni anlitar ett ombud, ska ni ange ombudets namn, postadress, e-postadress och telefonnummer.

Överklagandet ska ha kommit in till Finansinspektionen inom tre veckor från den dag ni fått ta del av beslutet.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid kommer Finansinspektionen att pröva om beslutet ska ändras och sedan skicka överklagandet, handlingarna i det överklagade ärendet och eventuellt nytt beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm.

Tillämpliga bestämmelser

Den 3 juli 2016 trädde EU:s marknadsmissbruksförordning (EU) nr 596/2014 i kraft. Den 1 februari 2017 trädde lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (KompL) i kraft. Den lagen reglerar ingripanden vid överträdelser av marknadsmissbruksförordningen.

I marknadsmissbruksförordningen stadgas bl.a. följande.

Enligt artikel 19.1 första stycket ska personer i ledande ställning, samt dem närstående personer, underrätta emittenten och Finansinspektionen om varje transaktion som genomförts för deras egen räkning avseende aktier eller skuldinstrument som emitteras av den emittenten eller derivat eller andra finansiella instrument som är kopplade till dem.

Enligt artikel 19.1 andra stycket ska sådana anmälningar göras utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen gjorts.

I KompL stadgas bl.a. följande.

Enligt 5 kap. 2 § 5 KompL ska Finansinspektionen ingripa mot den som låter bli att till Finansinspektionen samt berörda företag eller organ göra en anmälan om egna transaktioner i enlighet med det som anges i artikel 19.1, 19.2, 19.6 och 19.7 i marknadsmissbruksförordningen.

Enligt 5 kap. 3 § 6 KompL kan ingripande ske genom beslut om sanktionsavgift.

Enligt 5 kap. 8 § KompL ska sanktionsavgiften för en fysisk person fastställas som högst till det högsta av 500 000 euro, tre gånger en eventuell vinst eller tre gånger en eventuell förlust som undvikits genom regelöverträdelsen.

Enligt 5 kap. 15 § KompL ska Finansinspektionen vid valet av ingripande beakta överträdelsens allvar och längd.

Enligt 5 kap. 16 § KompL ska Finansinspektionen beakta vissa försvårande och förmildrande omständigheter. I försvårande riktning ska bl.a. beaktas om en person tidigare har begått en överträdelse. I förmildrande riktning beaktas bl.a. om en person vidtagit åtgärder för att undvika överträdelser i framtiden eller skulle drabbas av uppsägning på grund av ett ingripande.

Enligt 5 kap. 17 § KompL får Finansinspektionen avstå från att ingripa om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga, eller om det annars finns särskilda skäl.

Enligt 5 kap. 18 § KompL ska Finansinspektionen ta särskild hänsyn till sådana omständigheter som anges i 15 och 16 §§ när sanktionsavgiftens storlek fastställs.